

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1933-1934 : Ep. L
45 - 10

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Märbaacka Linné

28. 3. 1933.

Allerhögaste!

Tack för brev idag. Jag
hade sagt mig för, att jag
inte skulle plåga dig med nytt
arbete, innan du blev frisk,
men efter dagens brev tänker
jag, att jag kan sända några
tycka brev. Låt dem ligga, om
de äro för besvärliga. Det var
ju märkvärdigt med Riga, som
spelar Gästa Berling rakt mot

mitt medgivande, ty jag svarade
den på samma sätt som alla
andra. Ja, de få ta det på eget
ansvar. Hur man skall få Ho-
now att svara vet icke jag?

Du påminner dig kanske, att
du i julas förmodade mig att svara
jag på bön om bidrag till postau-
ställdas julbidning. Detta bidrag
skulle vara inlämnat i Mars,
och jag har i denna vecka skrivit
en Kristuslegend, som jag hårdt
för många, många år sedan, men
aldrig för använt. Jag skriver
naut den i morgon, så gott jag kan
och skickar den till dig för ge-
nomsende och vidare befordran.
① Skriften på jordgolvet.

Det känns skönt, att den är färdig,
men skrivandet gick ganska smärt-
fritt.

Nj, denna gång är jag icke det min-
sta orolig för Ida Bäckmann. Trots
Angerima Pectoris och all annan plä-
ga, som hon klagade över i hösten,
såg hon då frisk och rosig ut.
Hon har nog förstärkta nervor och
gör sig ierbildningar.

Så svårt, att du har fått se i stru-
pen. Det är stöckigt att vara rädd
för att tala.

J går för jag till Erikas på min
första sjukbesök och det första hun-
sade, då jag Rose, var att Hilda
var död. Hennes saknar jag verk.
② Hilda Lindgren.

ligen. Erika såg Roy ut i ansiktet,
men hon har ännu mycket ont av
sina Konstantianer och blev snart
trött av att språka.

Nej, nu är jag trött jag sakna
efter dagens arbete.

Godnat och allt gott över dig
Din Selma,